

[Indenrigsministeren.]

liggende, deriblandt også spørgsmålet om de sønderjyske amter. Der er spørgsmålet om de tre amter helt nordpå; der er spørgsmålet om enkelte vestjyske amter, og der er spørgsmålet om, hvorvidt Odense bør være én amtsrådsreds. Det er de ting, jeg har nævnt. Jeg vil dog gerne til beroligelse for hr. Ninn-Hansen sige, at det bliver ikke mig og kontorchef Strøm i indenrigsministeriet, der skal sidde og afgøre dette, absolut ikke. Det bliver kommunalreformkommissionen, som forhandler med alle implicerede, og som på grundlag af disse forhandlinger fremkommer med en indstilling til ministeren. Er ministeren enig i denne indstilling, iværksættes ændringen. Er han ikke enig, sender han sagen tilbage til ny forhandling. Opnås der på ny ikke enighed mellem kommissionen eller dens flertal og ministeren, går sagen til folketinget. Jeg kan altså berolige hr. Ninn-Hansen med, at det ikke er noget, vi diktatorisk foretager os.

Hr. Ninn-Hansen nævnte i denne forbindelse, at der var en særstilling for selv små kommuner, der ligger i nærheden af de tre store købstæder. Ja, det er rigtigt under den forudsætning, at disse kommuner inddrages under forhandlingerne om sammenlægning. Det er ikke blot den omstændighed, at man kan betegne kommunen som liggende i nærheden af Århus, Ålborg eller Odense, der giver den mulighed for at vælte planer om sammenlægning og tvinge sagen til folketinget. I det tilfælde, hvor en kommune er inddraget under forhandlingerne, har den efter det stillede ændringsforslag ret til at nedlægge veto, men ellers ikke.

Endelig gjorde hr. Niels Helveg Petersen nogle bemærkninger. Jeg er enig med ham i det, han sagde om Hovedstadskommunerens Samråd. Nu må de alvorligt tage sig sammen, ellers må et initiativ udgå herfra.

Idet jeg endnu en gang takker udvalget for det udførte arbejde, kan jeg ikke tilbageholde et lille hjertesuk. Jeg havde jo meget gerne set, om udvalget også havde gjort forslaget til styrelseslov færdig, fordi det er mit indtryk, at der her ikke er så forfærdelig mange problemer, hvorom vi er uenige. Der er naturligvis uenighed om amtmandens stilling, ligesom der kan være enkelte andre spørgsmål. Det var imidlertid

mit indtryk, at vi var meget langt fremme, hvorfor jeg havde håbet at kunne undgå en genfremsættelse for tredje gang, altså en fremsættelse for fjerde gang af dette lovforslag. Jeg går dog ud fra, at vi nu i det væsentlige har gennemarbejdet problemerne således, at lovforslaget, genfremsat til efteråret, ret hurtigt kan gennemføres. Jeg tror, det har selvstændig betydning at få det gennemført — også som baggrund for det arbejde, der skal udføres omkring byrde- og skattefordelingen.

I øvrigt takker jeg udvalgsflertallet for indstillingen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 117 stemmer mod 17.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2

forkastedes med 119 stemmer mod 18; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3 og § 2, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4

forkastedes med 120 stemmer mod 18.

Ændringsforslag nr. 5 betragtedes som *bortfaldet* efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

§ 3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6

forkastedes med 120 stemmer mod 18.

§ 4

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7

vedtoges med 120 stemmer mod 18.